

אבא, תעביר!

המחנה רוק" עכשו, אומרת רות, תל-מידת שביעית, גמנסיה הרצלית, בקול ישראל משמיעים תוכנית מוסיקלית כבדה - פורסל, חלטון ועוד משהו מאת בריטן.

פולגמטיות ותקציבים. תגודת המאוזנים מגלי קול ישראל אל גלי צה"ל היתה צריכה לערוך מחשבות בלב הראשוני. אבל כנראה סומכים אנשי קול יש-ראל על פולגמטיות המאוזנים, שנרכשו בזקופות אין ברירה - בשתייה רק תהנה עברית אחת. במקום שפורים, יתר ענין - שומעים על תקציבים, לקיים סכומים.

החומר, שאינו טובל לקיים מבחינת הענין וההגשה: תקליטים תוצרת חוץ. זה עומד על רמה גבוהה, כי אינו תלוי במאמצים או כשרונות מקומיים. ושבו, מרוע משמיעים מוסיקה אסקולוסיבית חדישה דוקה בשבת שעה 4-5. אפילו הבי.בי.סי. מתליף סדרים אחת לשנתיים.

איני מבין, אמר אחד מעובדי הרדיו, במשך השנה האחרונה בקרו בחו"ל שלושה מעובדי שרות השידור לשם השתלמות, ודבר לא שונה. בלה (פנת הילד) ברעם בקרה במשך 8 חודשים בארצות סקנדינביה, צרפת, אנגליה, התענינה במיוחד בשידורים ותיאטרון. מיכאל (מעובד ע"י...) אהוד שהה ארבעה חודשים בשוויץ, צרפת, אנגליה, התעניין בשדה הדרמה ברדיו. לאה סורת שהתה עשרה שבועות באנגליה, צרפת, בלגיה, התעניינה כללית. מדוע לא סופר מה אספר ללמוד מכיורים אלה? הסיירים שותקים. התוכניות פולגמטיות כרגיל. אם הכל בסדר - יאמרו זאת הש"ל ילחים בשבת רדיו, בסה מלא, אמר אחד ממקורבי הרדיו.

חזיר נשאר חזיר. אך רות שפירא החיכנית זמרים הרמן, בעלת חוש ההומור, שנשארו בארץ, משעשעות ומתנכחות את הילדים בדרך המקורית: הבחנה בצבעים - נחום גוסמן, יום א' הבחנה צלילים - פרנק סלג, יום ד' התמצאות בשבילי מר - לדת - שמואל רוזן, יום ג' התמחות בעתונאות - אורי אפשטיין, יום ב' הת"ח תורות" - חזיר נשאר חזיר - תסכית יום ו'.

מוסיפים המקורבים ואומרים: לא רק תוכניות הנער יכולות להיות טובות. אם יקיים שיתוף בין גלי צה"ל וקול ישראל (גלי צה"ל - אפשויות הקלטה מיוחדות לאנשי צבא); אם יצאו אנשי הרדיו מתחום האופי של הפקידות הממשלתית (מקום עבודה ללא תנאי - ועד עובדים תקיף, המגן על חסרי כשרון) וייעשו אנשי אמנות - בעלי דמיון ורצון יצירה - יצלחו.

כוכב טלביזיה 1842

בכל עשר שנים, יושבת ועדה, שנת-מנתה ע"י מיניסטר הדואר, תפקידה הוא לבדוק את דרך הפעולה של שירות הרדיו לעתיד. שבו שער, שכבר, בשעה שהו"ח היה עדיין בידי המוסים, הסתגנו ידועות שגדמו התרגשות במשרדים הפוסטים של הני. בי. סי. שאינו עוסק בפרסומות.

המנהלים בחנו את ההוצאות הגדולות שנגרמו ע"י הטלביזיה. הם החליטו, שקשה יהיה לממשלה לשאת בהוצאות אלו (המ"מ שלח רק נותנה כספים). ההמלצה: ייעשה הדבר כיוי היומה הפרטית. כמובן, שו תהא הוראה, בהסכמת הממשלה, לפתוח ברשת פרסומת. מכיון שהיומה הפרטית תתייחס על מכירת ומרשימה לצורכי פרסומת, תקציבו הנמוך, ביחס, של הרדיו יאספר להמשיך את השידורים ללא ממכר הזמן שידור.

הצעות הועדו אינן מחייבות, אבל יש להן משקל וערך רב. האם יכולים האנגלים לצפות, שגם אצלם, בני. בי. סי., תשמענה מודעות שרות, תראינה גריוות מרקדות, אריוות בוקר מתנועעות, וישמע קולו המתקת, החודר, של הקריין הפרסמאי המשכנע.

ההצעה, שעל ביצועה בשבוע הבא הודיע בני. בי. סי. מעוררת את תאבתם של כל הפרסמאים, שהיו מוכנים לתת שן ועין כדי לקנותה. בהצגת טלביזיה זו תהיה הכוכב סקרין הווארד אדומת העפר, חומת העיניים, אשתו הממישת של הנרי ה.8. מאז נערסה, ב1542, נדה בכל לילה על יד חרר השנה שלה בארמון המפטון. היא נעשתה אחת הרחוקות החביבות ביותר של אנגליה. יחידה נידת של בני. בי. סי. תחכה להופעתה ובינתיים יטלכו את אוצי רות המלכה.

סרטים

ג'ולסון שר שנית

ג'ולסון שר, לא פחות מעשרים ותשע פעם, שיא אפילו לגבי סרט מוסיקאלי. הוא מיטיב לשיר והקלטה הקול היא אולי המשובחת ביותר שהפיקה הוליבוד עד עתה. הוא שר, וזה העיקר, זה כמעט הכל בסרט.

אולם סעות תהיה לחשוב בג'ולסון שר שנית, שוה בערכו לאוסף תקליטים.

לארי פארקס, ברברה הייד הכושי יכול ללכת

יש בו יתרון גדול: לארי פארקס, שחקן כשרוני זה מוסיף אל הקול הנפלא את מה שהיה ג'ולסון עצמו, בהופעותיו על הבמה ובסרטי: אישיות דינאמית מלאת חום ושופת מרץ וחיים. פארקס הצליח להכנס אל תוך עורו של התפקיד. גיל-יון סון של פארקס אינו חיקוי כחם, והי דוגמה לעיצוב מדויק - לא רק מבחינה חיצונית של תפקיד ביגורפי.

ג'ולסון שר שנית מתאר את חייו של הזמר, החל משובו לבמה לאחר בלה ממושכת. שיבתו זו מרחיקה מעליו את אשתו הראשונה. הוא נתפש לחיי הול-לות, אולם עם פרוץ המלחמה הוא מתנדב להופיע בפני החיילים בחזיתות הרחוקות. הוא אינו חס על עצמו ונודד ממקום אל מקום עד שתוקפת אותו מחלה קשה.

בבית החולים פוגש ג'ולסון במי שעתידה להיות, לפי הסרט, אשתו השנייה. למעשה היתה זו הרביעית - אך הוליבוד לא רצתה להרגיז את הפוריסטים. ואשתו היא המחזירה אותו לאחר מחלתו האנושה אל הבמה. הכל סבורים שעל ג'ולסון המודקן אבד הכלת, אולם הוא לא איבד את קולו. להיפך, קולו נעשה עמוק יותר, חמים יותר. הוליבוד מתחילה להתעניין בזמר ומציעה לו להסכים לסרט על חייו בהשתתפות לארי פארקס. החלק המעניין ביותר בסרט, הוא זה המראה איך הוכן החלק הראשון של הביגורפיה הקולנועית, חיי ג'ולסון. לאחר הצלחת הסרט, מוחזרת העטרה לראשו של ג'ולסון ותכנית הרדיו שלו זוכה לאהדה.

כל השחקנים היועיים והמוכרים מ-חיי ג'ולסון מופיעים שוב בג'ולסון שר שנית, אולם תפקידיהם חיורים ביותר. ברם, ברברה הייד, בתפקיד אלן קלארק, אשתו השנייה של הזמר, מכניסה רוח חיים לסרט.

ברברה הייד נולדה בשנת 1922 והיתה דוגמנית, כאשר באיכות אחד האולפנים התתים אותה על חוזה. היא הופיעה במס"פר תפקידים קטנים בסרטים קטנים.

לזמן מה נדמה שכל התקות שתלו בה ג'וזון או הופיעה בסרט טוב אחד, חחלו ודחקה בתפקיד של אם סרוות-עפר וקמוסת מצח. החלון וכה להצלחה וברברה החלה לענין שוב את אנשי ההסרטה שנתנו לה את התפקיד הנשי הראשי בג'ולסון שר שנית: תפקיד אלן קלארק, האחות הפקחית, היסה, ושונגת הלשון. הבקורת בכל מקום הסכימה שהשחקנית הכשרונית שחזרת השער וחומת העיניים ראוייה לתפקידים חשובים יותר בסרטים טובים יותר.

כרושי המפורסם. העתון הבודי פשטי האומה החונגאריית כותב על ג'ולסון:

הגיענו ידיעה מאמריקה שהזמר הכר"שי המפורסם, אל ג'ולסון, מת. ג'ולסון היה ידוע ונערץ כזמר של שירי עם כושיים, אולם כאשר התפרסם העביר אותו קסמו של הולאר של ברודוויי על דעתו, והוא החל להתנכר לגזעו. אולם בני הגזע השחור באמריקה גילו עד מהרה אדם גדול יותר, היודע ללחום נגד הרדישות האל"אנושיות והברבריות בשטחים אחרים, מל"בד בשטח האמנות - פול רובסון."

סאם הטוב

ליאז מאקייירי הוא במאי המתמחה בקומדיות קלות ובסרטים "דתיים" כמו פעמוני סינס מארי. הפעם ניסה להוציא מתחת ידו סרט המוכיח שהאלטרואיזם, אהבת הוולת, היא מידה טובה. זהו מוסר ההשכל בסופו של סאם הטוב.

הצגה היא, שהסרט רצוף דוגמאות כה רבות, בהן אהבת הוולת גורמת רק צרות לכל הנוגעים בדבר, שהוא הופך להיות דרשה לטובת האיגואיזם דווקא.

סיפור המעשה הוא על אחד בשם סאם קלייטון (גארי קופר) האוהב לעשות טובות לוולתו ועל ידי כך כמעט הורס את חיי נשואיו עם לו (אן שרידן). לבסוף, כאשר הכל נראה שחור, הכל הופך ורוד, כמובן. אלא שלא כל הצופים מגיעים לסוף זה: מי שאינו מחונן באלטרואיזם של סם יוצא את האולם עוד באמצע הסרט. בסך הכל: סרט שבדאי לראותו רק כדי להיזכר לאיזה עומק של טפשות יכולה הוליבוד לרדת.

קאתארנה הצנועה

מישהו אמר פעם: "כאשר סרט צרפתי הוא טוב, הריהו טוב מאד. כאשר סרט צרפתי איננו טוב - הוא איום."

קאתארנה הצנועה שייך לסוג השני.

קאתארנה (אדויג פיאר) היא בעלת משרד העוסק בהפצת שעונים, שהם גם פקופות חסכוני, ובמניעת מעשי בגידה מש"פחתיים. התסביכת התיאטרונת והמבדחת, בכיכול, המתרחשת כאשר אשת העסקים מתערבת בחייהם של שני אדונים צרפתיים עשירים, ז'אק (ריימונד רולו) וז'ייר (אנדרה לוגה). היא ילדותית וטפשות מכדי שיהא כדאי להרחיב עליה את הכתיבה.

מהם הוא הילד אוליבר עצמו. כאשר הוסרט הסרט ב1932 בהוליבוד, לא הרים איש את קולו נגד הסרט והוא אף הוצג בארץ ישראל.

אך כאשר הוציא לאור ג. ארתור רנק האנגלי מהדורה קולנועית חדשה של הסי"סור, ראו אנשים רבים נימה אנטישמית בדמותו של היהודי הנוכל, כפי שגילמה אלק גינס. בין אלה שהחליטו שאוליבר סוויסט הוא סרט אנטישמי היו גם בעלי הרשתות העניניות של בתי הקולנוע בארצות-הב"רית. התנגדותם להצגת הסרט פירושה, שהוא לא יוכל להיות מוצג שם אלא במספר קטן של בתי קולנוע עצמאיים. מצא ארתור רנק בעל בית קולנוע כזה, בטכסאס, שהסכים להציג את הסרט בחודש הבא. אולם הארי בראנדס, בעלם של כמה עשרות אולמות באמריקה, השפיע על בעל הקולנוע בטכסאס, שיבטל את החוזה שלו עם המפיץ האנגלי. רנק קובל על הפרת החוזה ועל הלחץ שהופעל נגד בעל הקולנוע. עם זאת הכריז שהסרט אינו אנטישמי, כשם שאינו אנטי-בריטי, למרות שנוכל לא פחות מזהם אותו סרט, ביל סייקס, הוא אנגלי טהור.

בינפורד נגד צ'אפלין

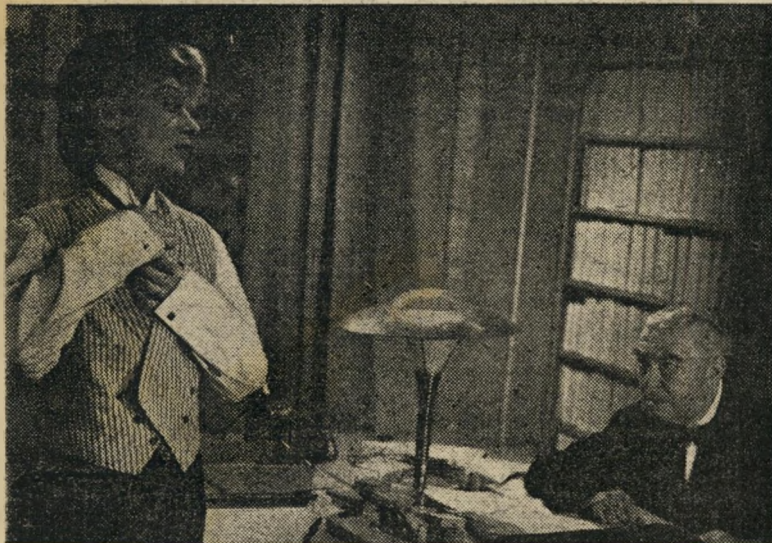
בעיר ממפיס, במדינת טנסי, בארצות-הברית יושב צנוור-סרטים בשם לודי ט. בינפורד. צנוור זה פסל עתה את סרטו המפורסם של צ'אפלין אורות הכרך. הסי"בה: צ'אפלין היה בצעירותו קצבן, לר"בריו של בינפורד.

איך לי דבר נגד הסרט, הכריז הצני"זור, אלא שבגלל אופיו ויעברו של צ'אפ"לין אינני יכול להרשות את הצגתו בעירוני. אותו אדם פסל את מטייה חרוד מפני שצ'אפלין הוא הבוגד באידיאלים של דרך החיים האמריקאית הנוצרית, אויב ההג"רות, המידות הטובות, חיי המשפחה, דרך הישר בכל צורותיה."

פרסים

עונת חלוקת הפרסים והתשבחות לסר"טים ולשחקנים החלה באמריקה. הסנונית הראשונה: משאל העתון המקצועי טוסן פיצ'רי הראנד.

מסתבר שהשחקן החביב ביותר על הקהל בארצות הברית (כפי שאהדה זו

אדויג פיאר ("קאתארנה הצנועה") הגברת עשתה את שלח

משתקפת בקופה) הוא לא אחר מאשר ג'ון ויינן.

אחריו בא בוב הופ, המופיע ברשימת עשרת השחקנים האהודים ביותר זאת השנה העשירית. השלישי ברשימה הוא בינג קרוסבי ואחריו באים בטי גרייבל וג'יימס סטיוארט. המקום הששי נפל בחל"קם של אבוס וקוסטלו. אתריהם קליפטון (בלבדיר) תב, אסתר ויליאמס, ספנסר טרייסי וראנדולף סקוט.

באותו זמן החליטו מבקרי הסרטים בניו-יורק למסור את הפרס שלהם, החשוב ביותר לאחר ה"אוסקר", על הסרט הטוב ביותר של השנה שעברה לבמאי-המחבר מאנקבייץ: עבור הכל אודות חוזה - אסטירה חריפה על ברודוויי ושחקניה, השחקנית הטובה ביותר של השנה היתה לדעת המבקרים, בטי דיחויס, שגילמה, באותו סרט, שחקנית במה מוזקנת.

די לציין שקומדיה זו אין בה אף שניה אחת של צחוק אמתי, למרות שהשחקנים הטובים מתאמצים למצות מן התסריט השדוף המורל שאינו מצוי בו. אפילו החסיים הלהבים ביותר של הסרט הצרפתי יצעטרו על שמישהו מצא לנחון להביא ארצה סרט מטומטם זה בעוד שרבים אחרים, מצוינים באמת, אינם זוכים להופיע על בדי הארץ בגלל חוסר דיביוים, כנראה.

ארצות-הברית

המלחמה על אוליבר

אחת הדמויות בג'אוליבר סוויסט, הרר"מאן המפורסם לדיקס, היא יהודי בשם פיינין, נוכל, רמאי, סוחר בסחורות גנר"בות וראש חברת יליים כייסים, שאחד